

Svētki Saldus baptistu draudzē!

Koris 16.augustā ciemojās Saldus draudzē 150.gadasvētkos. Izskaitļojām, ka esam tur bijuši pirms septiņiem gadiem. Ja nebūtu visu izjaucis šis nejaukais covidnieks, viņu svētki būtu izskanējuši pilsētas laukumā ar kopkori un daudziem viesiem. Šoreiz ciemiņi bijām mēs un Guntars. Rīgu pārstāvēja E.Godiņš un E.Roze. Bija brīnišķīgs dievkalpojums! Pēcsapulcē tikām bagātīgi cienāti ar visādiem labumiem. Bija gan kotletes, gan kliņģeris, gan kūka, gan 150 sveces! ☺ Vareni! Katrs saņēmām piezīmju blociņu ar Saldus un draudzes bildēm uz vāka un zelta pildspalvu! Un, protams, kā bez Saldus lepnuma? Krietna izmēra medus spainītis tika sadalīts nākošajā kora mēģinājumā. Apdomājot, gandrīz nesaprotu, kam tie svētki – viņiem vai mums? Mēs tikām tik ļoti apdāvināti! Mūsu devums bija vārds un dziesmas. Bet laikam jau viss ir līdzsvarā – mēs devām garam, mums – miesai. Un mīlestības nekad nevar būt par daudz.

- Zenta

No 3. līdz 7. augustam draudzes teritorijā notika bērnu diennakts vasaras Bībeles skola "Vikingi". Nometnes organizēšanā apvienojās Priekules, Paplakas un Liepājas Pāvilu draudzes svētdienas skolu skolotāji un arī citu nozaru kalpotāji. Nometnē piedalījās 30 bērni vecumā no 7 līdz 12 gadiem. Katru dienu bērni darbojās 5 radošajās darbnīcās – sportā, rokdarbos, mūzikā, x- stacijā un klausījās Bībeles stāstos. Neizpalika arī lielās spēles un, protams, vakara sapulces, kurās uzstājās katra grupa ar priekšnesumu, vadītāji dalījās ar stāstiem un piedzīvojumiem ar Dievu no savas dzīves, un, protams, bērni izdziedāja mūzikas nodarbībās apgūtās dziesmas, slavējot mūsu Dievu. Lielākais nometnes piedzīvojums bija trešā diena, kad nometnieki devās kopīgā laivu braucienā. Bērni kopā ar vadītājiem noairēja 7km pa Bārtas upi un dienu noslēdza viesojoties Beķeru- Brīvkalnu mājās, kur bērnus sagaidīja loku šāvēji.

Nometnes nosaukums ir "Vikingi" – kāpēc vikings? Arī vikingiem ir vajadzīgs Jēzus! 5 dienu garumā bērni klausījās un redzēja kā vikingu saime piedzīvo Dievu, Viņa neizmērojamo mīlestību un žēlastību, izmaina savas dzīves un pievienojas Kristus draudzei. Dieva spēks un aicinājums, pievienoties Viņa ģimenei – skan arī šodien. Ticam, ka bērni, kuri izvēlējās sekot Jēzum, turpinās tajā dzīvot un augt.

Nometne bija patiesi īpaša un kā vadītāji, tā arī bērni īpaši piedzīvoja Dieva klātbūtni un spēku. Bērni nekautrējās lūgšanās pateikties par nometnes piedzīvojumiem un arī aizlūgt vienam par otru. Paldies mūsu Dievam un ikvienam kalpotājam par ieguldīto laiku, līdzekļiem un mīlestību!

- Marta

Ļoti patika nometne. Man liekas, ka gan bērni, gan pieaugušie piedzīvoja Dievu! Dievu var īpaši piedzīvot tad, kad izkāpj no komforta zonas.

Bērni dzirdēja Dieva vārdu katru dienu un daži to pielietoja arī praksē!

Laivu braucienā mūsu laiva brauca visiem pa priekšu un vienā brīdī mums likās, ka esam apmaldījušās, taču meitene atcerējās iepriekš dzirdēto - Dievs par visu rūpējas, mums palīdzēs un sāka dziedāt nometnē iemācītās dziesmiņas, aizdzēnot bailes.

Otra meitene ļoti baidījās no spīļastēm. Viņa dzirdēja liecību par bailēm no tumsas un kopā lūdzām par viņas bailēm - nākamajā rītā priecīgi paziņoja, ka bailes pārgājušas - teltī ieraugot spīļasti, nespiedza un nebaidījās!

Vēl īpaši atmiņā palika pēdējais vakars, kad bērni tika aicināti savas raizes un problēmas nest Dieva priekšā! Nometnes laikā bērni bija guvuši uzticību vadītājiem un atvēra savas sirsniņas. Kopā lūdzot Dievs aizskāra bērnu sirsniņas un asaras bija gan bērniem, gan vadītājiem!

"Grūtīte" bērni tika īpaši slavēti un mīļoti un viņu uzvedība nometnes laikā mainījās!!!

- Marina, mazās grupiņas vadītāja

Spēju Kustība

Man ir ik rīta kafija ar Jēzu. Esmu sapratusi, ka man tas ir svarīgi. Es pat esmu gatava celties agrāk, lai tikai man vienmēr būtu šis laiks. Bez tā es vairs nevaru iesākt savu dienu. Tieši tādēļ šodien vēlos runāt par to, kāpēc ir tik svarīgi katru dienu iepazīt laiku sarunai ar Dievu. Man tam ir vairāki iemesli.

1. Tas ir laiks, kurā lūdzu un uzticu savu dienu Kristum.
2. Tas ir laiks, kurā lasu Bībeli vai kādu kristīgās literatūras grāmatu, kas mani uzrunā un caur kuru Dievs var dot man gudrību, spēku un mieru ikdienai.
3. Tas ir laiks, kurā bez steigas uzsāku dienas gaitas un pilnveidojos kā personība.

Nepavadot laiku kopā, nevar veidoties attiecības. Nepavadot laiku ar Dievu, mēs nevaram Viņu iepazīt, un Viņš nevar uz mums runāt, ja Viņā neklausāties. Nepavadot laiku ar Dievu, mēs nevaram iepazīt sevi un uzzināt, kādus mūs redz Dievs. Nepavadot laiku ar Kristu, mēs nevaram piedzīvot Viņa vadību savās dzīvēs. Laiks ar Kristu ir ļoti svarīgs.

Tāpat kā tas, ko mēs darām ar savu naudu, arī tas, ko darām ar savu laiku, parāda, kas mums ir patiesi svarīgs. Ja zinām, ka Dievs vēlas ar mums sarunāties, kas mums traucē to darīt? Bieži vien mēs atbildēsim, ka esam pārāk aizņemti, lai mums būtu personīgs laiks ar Dievu, ka tas ir pārāk sarežģīti un aizņems daudz laika. Tomēr šiem aizbildinājumiem nav pamata. Laikam ko pavadām ar Kristu, nav obligāti jābūt vairāku stundu garumā (lai gan, protams, var būt arī tā). Svarīgākais ir šajā laikā veltīt nedalītu uzmanību Dievam, tam, ko Viņš mums saka caur Bībeli vai mūsu sirdi, un mūsu attiecībām ar Viņu. Taču, lai mums būtu labs kafijas (vai tējas, vai jebkāda cita, ko dzerat) laiks ar Kristu, ir vairāki priekšnosacījumi.

1. Mums jāizvēlas konkrēts laiks. Protams, Dievs mūs satiks jebkurā dienas laikā, tomēr iesaku

izvēlēties rītu, kad dienas gaitas vēl nav sākušās un nekas netraucē mūsu laikam ar Kungu. Tādā veidā mēs veidojam dienu, nevis otrādi. Mums visiem noteikti ir gadījušās dienas, kad to ritējums nosaka mūsu plānus, nevis otrādi. Iesākot dienu ar Dievu, mēs būsime vairāk gatavi mērķtiecīgi īstenot Dieva nodomus, nevis izmisīgi pūlēsimies tikt galā ar pilnīgi neplānotām un neparedzētām lietām.

2. Mums jāizvēlas konkrēta vieta. Tai vajadzētu būt vietai, kur nekas mums netraucē veltīt nedalītu uzmanību Dievam. Man tāda vieta ir pie virtuves galda, uz kura stāv mana Bībele un cita garīgā literatūra, ko tajā brīdī lasu. Tev tā var būt cita vieta mājās vai ārpus tās.

3. Mums jāizveido plāns savam laikam ar Kristu. Pirms izveidojam šo plānu, būtu jālūdz par to, lai Kristus pats mums parāda, kā vislabāk pavadīt šo laiku. Ir noderīgi padomāt, kāds sarunas veids ar Dievu mums katram ir tuvākais (Dievs katru ir radījis īpašu un ar katru runā tieši viņam saprotamā veidā), jo tas var mums palīdzēt laiku ar Dievu iepazīt tādu, lai mums pašiem tas ir patīkams, nevis samocīts. Plānot laiku ar Dievu ir svarīgi arī tāpēc, ka pats no sevis tas neradīsies. Ikdienu steiga un neskaitāmas „neatliekamās” lietas ieraus mūs savā „vāveres ritenī”, neatstājot vietu Dievam.

Laiks ar Dievu nozīmē sadraudzību ar Viņu. Mēs sarunājamies ar savu Debesu Tēvu lūgšanā: kad Viņš runā, mēs klausāties; kad mēs runājam, Viņš klausās. Dievs uz mums runā caur rakstīto atklāsmi, tāpēc ir tik svarīgi lasīt Bībeli, zināt un saprast, kas tajā teikts. Sarunā ar Dievu mēs varam būt pilnīgi atklāti, neko neizskaistot un neizliekoties par tiem, kas neesam. Pat, ja mēs šaubāties par Viņu vai neesam pārliecināti, ka Viņš mums atbild, mēs varam to Viņam teikt lūgšanā un ticēt, ka Viņš mums atbildēs. Dievs vēlas, lai mēs Viņu iepazītu; Viņš nespēlē paslēpes.

- Baiba Baikovska

Dzimšanas dienu septembrī svin:

1.09. – Ilga Gūža	19.09. – Vineta Zalcmane
10.09. – Spodris Liekniņš	27.09. – Mārcis Pļaviņš
10.09. – Gundega Paņko	28.09. – Agita Goldingere
10.09. – Malda Ziemele	30.09. – Indra Ļaudobeļe
14.09. – Ilona Pavlāviča	

Ja tev kaut kas šķiet pārāk grūts, tā ir droša zīme, ka tas pieder Dievam.

/M.DePree/

- ✓ Nākošajā nedēļas nogalē – aizlūgšanas par Tēvu, dēlu un meitu ekspedīciju!
- ✓ 20.septembrī priecīgi svinam draudzes 154.gada svētkus. Ciemos – Bīskaps Kaspars Šterns.